Zaterdag 10 October 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3724

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 78

Tsjang wenst China's volledige mobilisatie.

Willkie bewondert de Chinese troepen aan het front.

Secretaris Knox te Puerto Rico.

Vruchteloze pogingen van nazies om Stalingrad te nemen.

COLOMBIAANSE PRESIDENT IN CARACAS.

TSJANG KAI SJEK WENST VOLLEDIGE MOBILISATIE VAN CHINA.

Spencer Moosa seint uit Tsjungking: Tsjang Kai Sjek deed een oproep voor de volledige mobilisatie van elke man en elke vrouw in China om de Japanners te verslaan in dit zesde jaar van de oorlog.

De oproep van Tsjang Kai Sjek vond plaats, terwijl verlangens in de pers tot uitdrukking werden gebracht voor een Geallieerde campagne om den vijand uit Birma te verdrijven.

De Chinezen moeten alle bepalingen van de nationale mobilisatiewet volledig ten uitvoer brengen, zodat elke man en elke vrouw in het land zijn of haar krachten aan het land kan wijden", zeide de Generalissimo op de vooravond van de 31e verjaardag van het uitbreken der revolutie, welke de Mantsju dynastie omverwierp en een Chinese Republiek oprichtte.

Tsjang waarschuwde het volk, dat het bereid moet zijn grotere ontberingen te verduren. Verder waarschuwde hij, dat China geen oppressie of agressie van andere landen zal verdragen en „daarom zich moet afhouden daarvan en haar over de gehele wereld helpen vernietigen."

Het Handelsblad verklaarde: „De Chinezen zijn verlangend Birma spoedig aan te vallen, zodra Wavell het belang ervan beseft en een aanvang maakt met de taak om het te heroveren."

Het nieuwsblad „Ta Kung Pao" vroeg aan de Verenigde Staten om 1000 vliegtuigen in het Oosten te vergaren, teneinde de Japanse zee- en luchtmacht te vernietigen en China's millioenen in staat te stellen het algemene offensief te nemen.

Tsjang Kai Sjek zeide, dat het doel van China en zijn Geallieerden is vrijheid en veiligheid voor het mensdom". Verder zeide hij „Wij verlangen, dat de juiste waarde worde gehecht aan de belangen van alle rassen. China en zijn Geallieerden moeten zich ervan verzekeren, dat de huidige oorlog niet herhaald zal worden" (Tsjungking, (AP) 9.10).

KNOX IN PUERTO RICO.

John P. McKnight seint uit San Juan, Puerto Rico:

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide, dat de Verenigde Staten in de Stille Oceaan het initiatief tot het offensief zijn overgegaan.

De Secretaris, die gisterenavond te San Juan arriveerde na een inspectiereis van bases, welke op 23 September begon, zeide op een persconferentie, dat de Verenigde Staten het offensief namen „toen wij naar de Salomonseilanden gingen." Hij weigerde verder over dit punt uit te weiden.

Knox zeide, dat de Geallieerden in elk opzicht een schitterende samenwerking genieten van Brazilië", dat de duikboten zo goed mogelijk helpt bestrijden." Hij zeide, dat de luchtbases te Belem, Natal en Recife, die hij inspecteerde, „verbazend goed uitgerust waren in ieder opzicht — vooral Natal, dat een schitterende basis is."

Hij zeide de bases van Puerto Rico ook belangrijk verbeterd te vinden sedert zijn laatste inspectiereis in December 1940.

Knox wilde niet zeggen of de strijd tegen de duikboten in deze wateren reeds gewonnen is. Hij zeide: „De strijd tegen de duikboten is nooit gewonnen terwijl de oorlog voortduurt want er zal altijd nog wel een te vinden zijn." Hij merkte echter op, dat de „anti-duikboten campagne hier het meest actief is." Verder prees hij de voortreffende samenwerking van leger, marine en luchtmacht. Hij zeide: „De duikboten hebben dit een beter jachtterrein gevonden dan de Atlantische kust en zijn thans „biezonder actief ten Zuiden van Trinidad."

Knox gaf toe, dat er in dit gebied nieuw materiaal nodig is, „dat wij zo snel mogelijk aanvoeren, gezien de benodigdheden voor andere fronten." Hij zeide niet te weten of Japanse duikboten in de Caraïbische Zee opereren, gelijk de radio van Berlijn kort geleden beweerde.

De inspectie van den Secretaris omvatte Jacksonville, Miami, de Kanaalzone, alsmede bases te Trinidad, in Brazilië en op Puerto Rico. (San Juan, (AP) 9.10).

WILLKIE'S BEZOEK AAN HET CHINESE FRONT.

Wendell Willkie inspecteerde de Chinese detachementen en troepen aan het Chinese front en bracht ook een bezoek aan de voorste Chinese stellingen. Van de Zuidelijke oever van de Gele rivier kon Willkie de Japanse kanonnen aan de overzijde zien opgesteld. Na zijn reis verklaarde de Noordamerikaan, „dat hij ten zeerste getroffen was door de organisatie, de oefening en de qualiteiten van den Chinesen soldaat. Willkie had niet de geringste twijfel, dat deze mannen, wanneer zij van voldoende uitrusting worden voorzien, hun taak op buitengewone wijze zullen vervullen. Te Sian werd Wendell Willkie gehuldigd door een menigte van ongeveer 200. 000 mensen, die langs verschillende kilometers van de weg stonden opgesteld (Met het Chinese leger in het Noorden van China, (AP) 9.10).

ROOSEVELT OVER WILLKIE'S REIS.

Op een persconferentie zeide Roosevelt, dat hij aanneemt, dat Wendell Willkie uitstekend de taken vervuld, welke hem zijn opgedragen voor zijn reis naar het Midden-Oosten, Rusland en China.

Toen hem door de verslaggevers gevraagd werd in hoeverre Willkie hem persoonlijk vertegenwoordigde, wimpelde de president deze vraag af. Roosevelt zeide, dat Willkie's reis in zoverre het hem aangaat volledig in orde was. Hieraan voegde hij evenwel toe, dat de reis van Wendell Willkie met politieke doeleinden wordt gemaakt.

De president zeide verder, dat het Amerikaanse volk geen belang stelt in toelichting op zaken, die niet absoluut waar zijn (Washington, (AP) 9.10).

ROOSEVELT SPREEKT MAANDAG.

President Roosevelt maakte op een persconferentie bekend, dat hij op Maandag 22 uur E.W.T. (21.30 uur Curaçaose tijd) een radiorede zal houden, welke een half uur zal duren. Hij legde er de nadruk op nog niet besloten te hebben over welke onderwerpen hij zal spreken (Washington, (AP) 9.10).

DE V.S. ZIJN MET HET OFFENSIEF IN DE STILLE OCEAAN BEGONNEN.

Admiraal Thomas Hart, de vroegere commandant van de Noordamerikaanse Aziatische Vloot en thans lid van het opperste Adviescomité, zeide Donderdagavond in een redevoering, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten in de Stille Oceaan met de aanval zijn begonnen en daarmee moeten voortgaan. De admiraal sprak voor een radio-program van de „March of Time" en zeide, dat, nu de Noordamerikanen twee grote Japanse aanvallen hebben afgeslagen, het volk met praten moet ophouden en moet voortgaan met de oorlog met de wapenen, die voor dat doel noodzakelijk zijn.

Hart gewaagde van de grootse Japanse aanvallen op Hawaii, Manilla en Malakka en zeide, dat de tweede Japanse poging om de doodsteek toe te brengen mislukte door de slag bij Midway in Juni jl.

„Weinigen beseffen, dat deze aanval nog meer gewaagd was, dan die op Pearl Harbor. De vijand had te zijner beschikking een grote invasiestrijdmacht van duikboten, schepen, vliegtuigen en troepen. Andermaal faalden de Japanners, en werden ditmaal zelf met grote verliezen teruggeslagen. Wij moeten in de Stille Oceaan voortrukken van het ene op het andere eiland, tot Japan zelf". Van de vliegdekschepen zeide Admiraal Hart, dat die de overwinning helpen behalen gelijk de slagen op de Koraal Zee en bij Midway. Doch „men moet wapenen hebben om de oorlog te winnen en ik dring er met alle kracht op aan, dat men ons wapens verstrekke. Deze is niet de tijd om theorieën te bespreken" (Washington, (AP) 9.10).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De text van het Noordamerikaanse Marine-communiqué No. 145, luidt als volgt:

„**Noordelijk deel van de Stille Oceaan:** Op 6 October hebben Liberatorbommenwerpers van het leger geëscorteerd door Airacobra- en andere gevechtsvliegtuigen bijna 7 ton bommen laten vallen op het omringende terrein van een hangar op Kiska. Nog 8 ton aan bommen werd geworpen op het kampeerterrein als gevolg waarvan branden werden veroorzaakt. Twee voorraadschepen werden in de haven aangevallen, waarvan er een in brand staat en in zinkende toestand verkeert. Het radio-station werd eveneens beschadigd. Bij deze operatie vernielde men ook een watervliegtuig en beschadigde men een ander. Tijdens drie verkenningsvluchten boven de eilanden Attu en Agattu heeft men geen enkel vijandelijke activiteit op de eilanden kunnen bespeuren. De Noordamerikaanse kustkotter „Muskeget" (het vroegere ss. „Cornish" van de Oostelijke Stoomvaartlijnen) is reeds enige tijd over tijd in de Atlantische Oceaan en moet als verloren worden beschouwd. De naaste bloedverwanten van de bemanning van de „Muskeget" werden hiervan op de hoogte gesteld (Washington, (AP) 9.10).

VLIEGENDE FORTEN BOVEN LILLE.

Het communiqué over de aanval van de Noordamerikaanse bommenwerpers op Lille luidt:

„Meer dan honderd Vliegende Forten van de Noordamerikaanse legerluchtmacht en Liberatorbommenwerpers namen deel aan de daglicht aanval van grote hoogte op de onder Duits toezicht staande industriële gebieden te Lille. Vele escadrilles van Geallieerde gevechtsvliegtuigen voerden steunende en storende vluchten uit gedurende deze operatie.

Lille is een centrum van staal- en locomotievenfabrieken. Men heeft vele ontploffingen waargenomen in het doelgebied. Men stootte op de tegenstand van een groot aantal vijandelijke vliegtuigen. De bommenwerpers waren betrokken in vele succesrijke gevechten, doch het aantal door hen vernietigde vijandelijke gevechtsvliegtuigen is nog niet bekend. De Geallieerde gevechtsvliegtuigen vernietigden vijf Duitse machines. Geen enkel Geallieerd gevechtsvliegtuig is verloren gegaan".

Volgens bekendmaking van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier worden er slechts vijf van de 100 bommenwerpers vermist. De bemanning van een hunner bevindt zich echter in veiligheid (Londen, (AP) 9.10).

500 GEVECHTSVLIEGTUIGEN.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat bijna 500 gevechtsvliegtuigen deelnamen aan de vluchten van heden over Noord-Frankrijk en dat zij op zijn minst 5 vijandelijke gevechtsvliegtuigen hebben neergeschoten (Londen, (AP) 9.10).

NIEUWE CANADESE TROEPEN IN ENGELAND AANGEKOMEN.

Duizenden Canadese soldaten zijn in Groot Britannië aangekomen om zich te voegen bij de divisie welke onder commando staat van Majoor-Generaal F. Worthington. De troepenschepen hebben deze Canadezen zonder een enkel incident over zee aangevoerd. Onder de nieuwe versterkingen bevonden zich ook honderden Canadeze, Britse, Australische en Nieuwzeelandse vliegers (Een Engelse haven, (AP) 9.10).

DUITSE BESCHULDIGINGEN MET PROPAGANDA-ACHTERGROND.

Londense waarnemers zijn van mening, dat de nazies thans zijn begonnen met een nieuwe propaganda-campagne in een poging het Duitse gemoed te sussen door de aandacht van het Duitse volk af te leiden van de ondervonden mislukkingen in de diverse campagnes. Het boeien der Britse gevangenen en de Italiaanse beschuldigingen, dat men bij de onlangs uitgevoerde aanval op Tobruk enige documenten heeft buitgemaakt, waarin stond dat alle Italiaanse gevangenen in een bepaalde sector moesten worden gedood, werden in dit licht bezien. De waarnemers deden uitkomen hoe de Engelsen in antwoord op de Duitse bewering aan de beschermende mogendheid (Zwitserland) hadden aangeboden een onderzoek in te stellen naar de behandeling der Duitse gevangenen. De beschermende mogendheid werd ingesteld door de Conventie van Genève in 1929. De Duitsers evenwel wezen deze verzekering van de hand met de verklaring, dat het aan de Britten zelven lag de Duitse beschuldigingen te „ontzenuwen" (Londen, (AP) 9.10).

Het nieuws van vandaag.

China viert heden de 31e jaardag van de Chinese Republiek en Tsjang Kai Sjek heeft aan de vooravond van dit nationale feest een rede gehouden, waarin hij de volledige mobilisatie van het volk vroeg om de Japanners in dit zesde jaar van de oorlog op beslissende wijze te verslaan. Chinese bladen dringen tegelijk aan op een Geallieerde campagne tegen Birma om alzo de „achterdeur" van China weer te openen waardoor tot voor enkele maanden geleden nog oorlogsmaterialen konden worden aangevoerd (blz. 1). Op blz. 2 staan bizonderheden omtrent de betekenis van deze dag voor onze Chinese Geallieerden.

Wendell Willkie bezoekt intussen het Chinese front en inspecteerde afdelingen van het Chinese leger. Willkie kwam onder de indruk van de organisatie, de oefening en de qualiteiten van dit leger en was van mening, dat het met voldoende wapenen de Japanners binnen niet al te lange tijd zou kunnen verslaan (blz. 1).

Bij Stalingrad zijn er geen tekenen, die erop wijzen, dat de stad spoedig zal vallen. Reeds vier dagen lang vallen de Duitsers op verwoede wijze aan. Zij werpen telkens nieuwe strijdkrachten in de slag. Het Rode leger slaat achter alle aanvallen af en waar de Duitsers erin slagen door te breken, worden zij op zekere wijze vernietigd of teruggedrongen naar hun oorspronkelijke stellingen. De berichten geven te kennen, dat het Duitse Hoofdcommando alle hoop heeft gevestigd op deze laatste aanvallen om tot een beslissing te geraken.

Ooggetuigen van de strijd vergelijken echter de Duitse pogingen om Stalingrad te nemen met pogingen om de maan te pakken te krijgen. Hoewel de stad reeds dagenlang op hevige wijze wordt gebombardeerd en vele wijken in puinhopen zijn herschapen, weten de Russen niet alleen hun linies te behouden, doch ook krachtige tegenaanvallen te doen (blz. 3).

Secretaris Frank Knox van de Noordamerikaanse Marine arriveerde te Puerto Rico na een inspectiereis te hebben gemaakt naar bases in het Caraïbische gebied en Zuid-Amerika. Knox sprak over de duikbotencampagne en verklaarde, dat de bestrijding daarvan in dit gebied het meest actief is (blz. 1). Ook verklaarde hij evenals Admiraal Thomas Hart, dat de Verenigde Staten in de Stille Oceaan thans in het offensief zijn.

ZEVEN MAAL VRIJHEID

De na-oorlogse problemen.

Het is vaker door ons opgemerkt, dat bij alle getheoretiseer omtrent de doelstellingen van deze oorlog, bij alle gepraat over de ideologische achtergrond ervan en het gescherm met „sociale omwenteling", deze oorlog — evenals elke andere krijg trouwens — een oorlog is om de grond.

Een volk voert oorlog òf om eigen grond te heroveren of om de grond van een ander af te grijpen.

Pas daarna komt het ideële: namelijk op die heroverde of veroverde grond een staat te stichten en een orde in te richten naar eigen verlangen en welbehagen.

Wij, Nederlanders, voeren deze oorlog om de grond die historisch de onze geworden is. Wij voeren deze oorlog niet alleen, maar wij zullen hem ten einde voeren en overwinnen of sterven. „Slobodan ili smrt", het dappere devies van de nòg niet getemde Macedoniërs in hun vrijheidskamp, eerst tegen de Turken, toen tegen de Bulgaren, later tegen de Grieken, daarna weer tegen de Serben, en thans tegen de Nazies, betekent: Vrijheid of Dood. De nieuwsberichten getuigen, dat hun dit devies werkelijkheid is. Nergens laait de guerilla zo fel als in de Beneden-Balkan, nergens zijn de Duitsers zo bang als daar, waar de kinderen op 5-jarige leeftijd niet leren voetballen, maar scherp-gewette kromzwaarden leren te kruisen.

De berichten, die uit Nederland en andere Westeuropese landen komen, doen zien, dat ook daar de strijd om „Vrijheid of Dood" gestreden wordt. Het is een strijd om onze grond, om die grond onzer vaderen te bevrijden van den vreemden indringer, zoals diezelfde vaderen dit in vroeger eeuwen hebben gedaan. Wanneer die grond heroverd is, dan beginnen wij aan de verwerkelijking van ons ideaal. Maar nu nog niet. Het zijn **na-oorlogse problemen.**

Op de Mexicaanse Vrijheidsdag heeft Henry Wallace, Vice-President van de Verenigde Staten, onlangs een exposé gegeven van de zeven vrijheden, waarop een na-oorlogse in welvaart voortlevende maatschappij zal moeten rusten. Wij hebben die kort geleden reeds vermeld en sommen ze hier in deze beschouwing nogmaals op. Zoals toen reeds gezegd, zijn de eerste 4 de bekende „vrijheden" van Roosevelt, waaraan Wallace thans zijn 3 vrijheden toevoegde: Er moet vrijheid zijn van: **1)** geschreven en gesproken woord, **2)** godsdienst, **3)** gebrek, **4)** vrees, **5)** land voor redelijke prijs te kopen, **6)** geld op een redelijke rentevoet te kunnen lenen, **7)** scholen te stichten waar het werkelijke leven onderwezen wordt.

Wij menen wel te mogen zeggen, dat het Nederlandse schoolwezen, dat zich stelde op het onwrikbare beginsel dat de ouders de vorm van onderwijs voor hun kinderen bepalen, een ideaal was, dat in ons kleine Nederland realiteit was, en dat in vrijwel alle landen schele ogen maakte.

Op zichzelf belichamen deze vrijheden inderdaad een ideale staat. In hoeverre het onze mening ook is, dat thans eerst alles op alles gezet moet worden om ons eigen land te bevrijden, toch zijn wij van oordeel dat reeds thans een aanvang moet worden gemaakt met de bespreking van de na-oorlogse problemen, zoals wij dan ook lange tijd in onze Zaterdag-artikelen gedaan hebben.

Het is al eeuwen geleden sinds Marsiglio di Padova in 1324 de theorie verkondigde dat alle goeds van de Staat komt en alle slechts van de Kerk. Deze theorie heeft via de opvattingen van Luther later geleid tot het staatstotalitarisme.

Een stelling, die in strijd is met de rechtzinnige opvattingen van het Christendom, zodat het Engelse blad "Sword of the Spirit" niet ten onrechte in een van zijn laatste afleveringen durfde zeggen, dat het totalitaire staatsidee feitelijk een ketterij is en als zodanig op de lange lijst van ketterijen diende te worden geplaatst. Immers, zo zegt het blad: „wij zouden de Duitse en Russische theorieën ketterijen kunnen noemen, omdat zij ontstaan zijn bij Christenvolken die langzaamaan het besef van bepaalde grote waarheden van het Christendom hadden verloren".

Inderdaad, in het Middeleeuwse Duitsland zou iemand als Hitler nimmer succes hebben gehad. Wáár hij ook getracht zou hebben volgelingen te vinden, daar zou hij zijn hoofd gestoten hebben tegen sterke instellingen, die haar wortel hadden in het godsdienstig besef.

Toen het liberalisme de macht van kerkelijke en wereldlijke overheid had ondermijnd, en daarmede tevens aan het gezin als eerste cel van de maatschappij de doodsteek had toegebracht, toen het individualisme hoogtij kon vieren, **toen** eerst konden lieden als Hitler succes oogsten. Toen was het gemakkelijk af te geven op sociale misstanden, die inderdaad ontstaan waren, maar men verzuimde te willen inzien, dat Paus Leo XIII blijk gaf van zijn tijd te doorzien toen Hij aan het einde van die verlichte eeuw van sociale omwentelingen zijn „Rerum novarum" de wereld inzond.

De manie van onze tijd is nu eenmaal geworden, dat wij veronderstellen, dat alles van de Staat moet komen, m.a.w. wij vervallen bijna in dezelfde ketterij als onze tegenstanders, en het is in dit verband goed erop te wijzen, dat in Washington enkele weken geleden een bijeenkomst is gehouden, genaamd „Inter-American Seminar on Social Studies". Deze conferentie werd ook bijgewoond door vooraanstaande katholieken uit de Verenigde Staten en Canada, waaronder verschillende bisschoppen, verder hadden Mons. Miguel de Andrea, Aartsbisschop van Buenos Aires, en Mons. Miguel Dario Mirando, Aartsbisschop van Mexico-Stad, de lange reis gemaakt om de zittingen bij te wonen. En op deze conferentie is men blijkens een uitvoerig verslag in de „New York Times" tot de conclusie gekomen, dat men slechts tastbare resultaten van deze oorlog zal kunnen verwachten, wanneer men niet gaat trachten de wereldcrisis op te lossen door de Staat alleen zijn gang te laten gaan, **maar door een samenwerking te scheppen, door tot een coördinatie te komen van de Regeringen en de geestelijke drijfveren van een volk.**

Het is een grote onjuistheid om het economische leven als losstaande en onafhankelijk van de zedenleer van de Kerk te beschouwen. Dit weten wij allen. Op de bovengenoemde conferentie nu meenden de prelaten, dat in zoverre de zedenleer de basis vormt van een gezond sociaal program, zij onderwezen dient te worden als onlosmakelijk onderdeel van de Katholieke leer en dat zij als zodanig op in de Catechismus moet worden opgenomen.

Nederland

NEDERLAND DOET VAN ZICH SPREKEN.

Officieren van de Nederlandse Koninklijke Marine en van de Nederlandse Koopvaardij zijn gisteren te Alexandrië in Egypte gedecoreerd door Admiraal Sir Henry Otarwood, geallieerd opperbevelhebber der Middellandse Zee.

De treffende plechtigheid werd door de Nederlandse kolonie bijgewoond en de Nederlandse zaakgelastigde baron Bentinck heeft een korte rede gehouden waarin hij de belangrijke rol der Nederlandse zeelieden in deze oorlog beschreef.

Op een heel andere plaats in de wereld — San Francisco — heeft kapitein ter zee Brouwer aan een vertegenwoordiger van het persbureau Aneta verteld van zijn ervaringen in Colombo waar hij onder commando van vice-admiraal Helfrich stond. Hij vertelde dat de Nederlandse oorlogsvloot daar zeer nauw met de Britten samenwerkt en deelneemt aan ontelbare acties, zoals zij dat trouwens in alle Australische, Aziatische en Europese wateren doet. Deze samenwerking geschiedt in de beste geest en in de meest volmaakte harmonie. Daarenboven doet de Nederlandse koopvaardijvloot machtig en voortdurend werk door het vervoer van enorme hoeveelheden oorlogsmateriaal. Dit alles doet Nederland een plaats van zeer grote betekenis innemen in de geallieerde oorlogvoering. Kolonel Brouwer vertelde ook van de grote plaats die New York zal gaan innemen als centrum van de Nederlandse handelsbescherming, de zogenaamde „naval control".

In San Francisco heeft burgemeester Rossi officieel in het stadhuis een delegatie ontvangen waartoe de Nederlandse luitenant Johannes Woltjer behoorde. De burgemeester huldigde in den persoon van dezen het Koninkrijk der Nederlanden en zijn plaats in de oorlogvoering: „wij zullen nooit vergeten wat Nederland heeft gedaan en nog steeds doet". En Woltjer antwoordde: „de eerste bom die op Nederland werd geworpen smeedde het Nederlandse volk aaneen tot een ongekende eenheid, ik hoop dat het Amerikaanse volk, zonder bommen, hetzelfde zal bereiken, teneinde het maximum te bereiken voor het behalen van een spoedige overwinning en een werkelijke vrede".

DE HOPE DES VADERLANDS.

Zoals wij onlangs hebben bericht is dezer dagen een groep Nederlandse cadetten-vliegers, na het behalen van het klein militair „brevet" van de Nederlandse vliegbasis te Fort Leavenworth naar elders vertrokken, ter voortzetting van hun oefening. Hun commandant, luitenant kolonel Max van Haselen heeft hen bij die gelegenheid toegesproken: „Ik weet zeker dat ge, wanneer de tijd daarvoor komt, uw moed zult tonen. We vechten allemaal tezamen voor recht en voor vrijheid en de uiteindelijke overwinning".

Bij deze zelfde gelegenheid werd een militaire onderscheiding uitgereikt aan luitenant **William T. Bolt**, een Amerikaansen officier, die twee Nederlandse militaire vliegers, die waren neergestort op 21 Juni jl. had gered.

VERKOOP ORANJEKALENDER WERD EEN SUCCES.

8000 Kalenders verkocht; $ 1300.— voor Nederlandse zaak.

De verkoop van de Oranjekalender heeft zich uitermate bevredigend ontwikkeld. Na de eerste oplaag van 5.000 stuks moest nog een oplaag van 2000 en van 1000 stuks in druk gegeven worden.

8000 kalenders zijn grif verkocht, terwijl tenslotte nog niet aan alle aanvragen voldaan kon worden. De kalenders zijn geplaatst in de Verenigde Staten, in Canada, in **Curaçao** en Suriname, enkele in Engeland en vele Zuidamerikaanse Staten.

Mevrouw J. Hartog in Toronto, het Nederlands Inlichtingen Bureau en de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij, die de kalender gratis vervoerde, moeten met ere genoemd worden.

Wat de financiële opbrengst aangaat, kan in het algemeen gezegd worden, dat hierop invloed geoefend is door het feit, dat vele kalenders tegen kostprijs, dus zonder winst, verkocht werden.

Ongeveer 4000 kalenders werden aan de Nederlandse zeelieden gedistribueerd. Deze toonden grote belangstelling voor de kalender en vroegen herhaaldelijk om kalenders. Nog niet zo heel lang geleden hadden twee zeelieden er een lange en helaas vergeefse tocht voor over om elk een kalender te komen halen.

Zij waren er niet meer. Het Nederlandse Comité voor de Kerstgeschenken der zeelieden heeft voor de distributie onder de zeelieden zorg gedragen.

Voorts werden voor diverse bazaars o.a. voor de Nederlandse bazaar, welke door Mevrouw Loudon te Washington D.C. georganiseerd was, voor een bazaar aan de Westkust en voor een bazaar te Havana (Cuba) of gratis of tegen kostprijs kalenders beschikbaar gesteld.

De opbrengst van de kalenders kwam dan aan het resultaat van de plaatselijke inzamelingen ten goede. De op deze wijze bereikte opbrengst kan ten minste op $ 800.— gesteld worden.

De kalender wordt bij de predikanten van de Nederlandse Gereformeerde Kerk in de Verenigde Staten gratis verspreid.

Op de geldelijke opbrengst is in ongunstige zin invloed geoefend door het feit, dat te laat met de verkoop kon worden aangevangen, eerst daar allerlei op zich onbegrijpelijke moeilijkheden van formalistische en andere aard overwonnen moesten worden.

Het resultaat, hetwelk alleen door de bereidwilligheid van H.K.H. Prinses Juliana om de benodigde foto's beschikbaar te stellen, bereikt kon worden, is dus:

a) dat een 8000 Nederlanders een Oranje Kalender voor het jaar 1942 hebben;

b) dat bijna $ 500.— aan het Nederlandse Comité voor de kerstpakketten voor Zeelieden kon worden afgedragen en overigens ten minste $ 800.- voor Nederlandse doeleinden beschikbaar kwam.

STEEDS MEER BEPERKINGEN.

De zogenaamde „verboden streken" in Zuid-Holland zijn sterk uitgebreid. Om die te bezoeken heeft men speciale vergunning der Duitsers nodig. Nu zijn daaraan toegevoegd: het Noordwestelijke deel van het eiland Rozenburg, Goeree en Overflakkee, Schouwen en Duiveland, Noord Beveland en Walcheren. Wie zich niet aan het verbod houdt beloopt een straf van zes maanden gevangenis of tienduizend gulden boete.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De gestrenge maatregelen die de Duitsers den inwoners van Rotterdam hadden opgelegd na het derailleement van een Duitse troepentrein, zijn per 1 October opgeheven.

— De opening der colleges voor eerste-jaars studenten aan de Nederlandse Universiteiten en Hogescholen is verschoven tot 1 November in verband met de arbeidsdienstplicht.

— De eerste examens hebben in Nederland plaats gehad voor „Nationaal Socialistisch Ambtenaar". Ze hadden plaats in negen verschillende steden. De opleiding duurde negen maanden.

CURACAO.

KATHOLIEKE ACTIE.

De vergadering van morgenochtend.

Nog even zij herinnerd aan de oprichtingsvergadering van de Vereniging voor katholieke actie, die morgenochtend om half 11 in het Brionheater wordt gehouden, en voor welke vergadering enkele honderden personen zijn uitgenodigd.

Indien het enigszins mogelijk zij wordt elken genodigde verzocht om toch vooral op deze eerste oprichtingsvergadering aanwezig te zijn. Naar wij vernemen zal Mons. P. I. Verriet O.P. persoonlijk een inleidend woord spreken.

„DE STOEP".

„Knickerbocker" schrijft over dit blad o.a.:

„Zo is er nog slechts een werkelijk-vrij Nederlands-letterkundig tijdschrift gebleven. In Londen werden aanstalten gemaakt om zulk een blad te stichten, doch tot verwerkelijking kwamen die niet. In Indië werd „De Fakkel" gedoofd. Zo blijft alleen op Curaçao „De Stoep".

Gesticht door enige idealisten, op Curaçao bespot door enige geborneerden, in den beginne volgeschreven door zwakken en begaafden, doch gedragen door het practische idealisme, dat op de duur steeds vrucht gaat dragen. Het blad verschijnt op ongeregelde tijden, wordt door zijn idealistische stichters en schragers ook naar de materie gesteund en wie de tot nu toe verschenen nummers doorbladert ziet dat ook deze Stoep opwaarts gaat. Het laatst verschenen nummer wordt geheel ingenomen door een essay van Greshoff over Van Schendel en staat dus op hoog peil. Wij weten dat er meer goeds op de stoep staat. Dit verheugt ons."

WAT DEED HET APOSTOLAAT TER ZEE?

In September 1942.

Het Katholieke Zeemanshuis aan de Klipstraat werd in de maand September door 4200 personen van elk Geloof en volk bezocht. Er waren 51 logeergasten met een aantal van 642 logeerdagen.

Gedurende deze maand werden 6 ontspanningsavonden gegeven. 4200 Bezoekers wil zeggen, dat gemiddeld 140 personen dit tehuis per dag bezochten.

De noodzakelijkheid van dit tehuis is hiermede wel afdoende bewezen.

GESCHENK AAN HET RODE KRUIS.

Gistermorgen had er ten huize van den Heer Elias Funes aan de Pietermaaiweg een plechtigheid plaats, ter gelegenheid waarvan aan het Bestuur van het Rode Kruis een boek werd aangeboden, dat geschreven werd door de echtgenote van den Heer Funes, Mevrouw Margara Dom-Gil. De opbrengst van de eerste druk van dit boek — „Sther" genaamd — is door de schrijfster aan het Rode Kruis, Afdeling Curaçao, aangeboden. De Heren Dr. Charles G. Aars, Dr. Willem H. Winkel en Norman Mendez Chumaceiro, vertegenwoordigden het Rode Kruis bij het in ontvangst nemen van dit prachtige geschenk.

Onder de personen, die bij de aanbieding aanwezig waren, behoorden de Consuls van Venezuela, Colombia en Santo Domingo. Tevens waren aanwezig onze Perschef, Mr. Eduard M. Elias en vertegenwoordigers van de plaatselijke pers. Sprekers waren de Consul van Santo Domingo, de Heer Andres Julio Espinal, die in het boek een mooi voorwoord schreef, Dr. Aars, de Heer Chumaceiro en de Heer Emilio Lopez Henriquez.

Door den gastheer werden verversingen aangeboden.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

De oefenaar schrijft:

Over 14 dagen houden wij de kampioenschappen van onze afdeling Athletiek. Dat betekent dat wij fit en fris aan de start moeten verschijnen. Fit, zowel naar lichaam — als naar ziel.

Er worden van ons praestaties geeist, dus laten wij zorgen dat we tot die praestaties gereed zijn. Daarom moeten we niet alleen op het sportveld oefenen maar ook als we thuis zijn, op school of wáár dan ook, door onze gedachte, en wilskracht op de overwinning te zetten, door ons de wedstrijd in onze gedachten voor te stellen en in onze gedachten al te willen winnen.

Wanneer wij iedere avond, als we rustig in ons bed liggen, onze gedachte en wil geheel op het nummer, dat we willen gaan doen, concentreren, dan is er geen sprake van dat we last hebben van vervelende zenuwtjes, narigheidjes en andere kleine dingetjes, die sommige, geestelijk onvoorbereide athleten, hinderen. Want, heus, de athletiek wordt niet alleen gedaan met het lichaam en met krachtige armen en benen, maar bovenal met de geest, met een krachtige, gezonde ziel.

Laten wij dus zorgen, dat lichaam en ziel gezond zijn en dat wij als athleten voor de dag komen en niet als zoutzakken, die bij toeval een prijs winnen omdat er geen ander is op het ogenblik die het beter kan en dan toch als een pauw, met opgestoken staart, eigenwijs en dan vanzelf voor een ander onuitstaanbaar, over een wedstrijdterrein wandelen en paraderen.

We moeten nederig blijven en dankbaar zijn dat wij gezonde lichamen hebben en niet in een rolstoel of in een ziekenhuis ons leven door moeten brengen —, dat wij de athletiek voor ons plezier beoefenen en niet onder dwang en pressie, zoals dat in sommige delen in de wereld gebeurt.

Daarom, jongens, weest toch uiterst zuinig op je lichaam, maar meer nog op je ziel en doet jullie je best.

Komt op tijd, verkleedt je vlug en oefen met dankbaarheid in je hart dat je zo gezond bent.

10 OCTOBER.

China's Nationale Feestdag

Op 10 October 1911 kwam er een einde aan de vermolmde keizerlijke Chinese dynastie en stichtte Dr. Sun Yat Sen te Nanking de Chinese Republiek. Dit is voor de Chinezen een grote dag, omdat toen een democratie werd gevormd, die, hoewel nog in genen dele volmaakt, toch de mogelijkheid kreeg zich te ontwikkelen. Dat het Chinese volk deze verworven vrijheid wist te gebruiken, blijkt ook in deze dagen nu de Chinezen onder de stuwende leiding van Generalissimo Tsjang Kai Sjek meer dan 5 jaar lang vechten tegen een veel machtiger vijand.

Hij, die alles tot stand bracht en door zijn onverpoosde arbeid bezielde, ligt nu opgebaard in een kristallen schrijn te Nanking. Zijn leven was een onafgebroken strijd. Hij was een zwerver in de wereld, die immer opgejaagd door de keizerlijke Chinese regering nergens veilig was. Tot negenmaal toe probeerde hij een opstand. Na de Bokseropstand in 1900 nam zijn beweging onder de jonge Chinezen toe. Eindelijk in 1911 brak de revolutie los, toen hij zich in de Verenigde Staten bevond. Hij werd President, doch 45 dagen daarna deed hij afstand ten gunste van Ywan Sjikai. Hij zelf trok China door om zijn landgenoten bewust te maken van hun mogelijkheden. Toen de regering van Ywan Sjikai in tyrannie dreigde te ontaarden, revolteerde hij wederom en moest hij na de overwinning van Ywan Sjikai naar Japan vluchten.

In 1916 stierf Ywan Sjikai en werd Dr. Sun Yat Sen opperbevelhebber, dictator en president van China en begon hij met het hervormingswerk. Een slepende ziekte, de kanker, tastte hem aan en op 12 Maart 1925 stierf deze grote Chinese strijder voor vrijheid en democratie.

Zijn leven en werken zijn een kracht voor alle Chinezen om vol te houden en niet te rusten voordat China is baas in eigen huis. En dat zal ook der wereld ten goede komen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Korfbal:** Terrein Rif: 16 uur Vitesse — Devo; terrein Groot Kwartier; 10 uur Aamos — Favorite. **Voetbal:** 1e ronde van de Monseigneur Verriet bekerwedstrijden: 10 uur De West — Vitesse; 15.30 uur C.S.R. — D.S.C.; 16.30 uur Caribe — Victoria.

BILJARTEN IN HET ZEEMANSHUIS.

Hedenavond is het weder biljarten in het Katholieke Zeemanshuis. Mooie prijzen zijn ter beschikking gesteld. Alle zeelieden worden uitgenodigd.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 10 October 18 uur af tot 11 October 20 uur door den gouvernements-geneeskundige H. L. Chateau, arts, Julianaplein 42, telefoon No. 1259.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

Cornelus Koreman

EN

Josefina Cristians

geven hierdoor kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 15 October a.s. om 4 uur n.m.

Receptie van 5 tot 6 uur in het paviljoen te Piscadera Baai.

Toekomstig adres: Piscadera Baai, Curaçao N.W.I.

4305

In verband met de officieele mededeeling van den Gouvernementspersdienst van den 2n October 1942 omtrent de inwerkingstelling van eene voorloopige distributie regeling, worden de hoofden van gezinnen die in het stadsdistrict van Curacao wonen of hunne vertegenwoordigers verzocht zich vanaf Maandag den 12n October 1942, gedurende de kantooruren, op het Bevolkingsbureau, Curacaostraat 50, Overzijde, te vervoegen tot het verkrijgen van een distributiestamkaart.

Het Hoofd van het Centraal Bureau voor het Bevolkingsregister in Curaçao,

M. BARTELS DAAL.

4306

Buitenland.

STALINGRADS STRIJD THANS BEMOEDIGEND.

Wes Gallagher seint uit Londen:

Bevoegde Londense kringen zeiden, dat het afzien van elke poging om Stalingrad door bestormingstactieken te nemen, werd veroorzaakt door de dringende noodzaak om de Duitse schoktroepen en genie-detachementen te behouden. Deze troepen leden enorme verliezen bij hun vruchteloze pogingen zich een weg te banen door de straten van Stalingrad. Deze bevoegde kringen zeiden, dat de taak om de Russische sterkte op de knieën te dwingen zal worden overgelaten aan de artillerie en aan de Luftwaffe. Tezelfdertijd waarschuwden de Britten evenwel tegen een ongegrond optimisme of een veronderstelling, dat het Duitse volk wordt voorbereid op een mogelijke terugtrekking van de onmiddellijke nabijheid van Stalingrad naar een winterlinie. Tot laat in de avond maakte een Tass-bericht bekend, dat de hevigheid van de Duitse aanval met de minuut toeneemt. De nazies brengen zonder onderbreking nieuwe tank- en infanterie-strijdkrachten in de strijd. Een Britse zegsman zeide, dat de Duitse verklaring „een eenvoudige aanwijzing is, dat de Duitsers zich niet laten afschrikken door hun verliezen, doch slechts als doel hebben de verdedigers zo spoedig mogelijk te vernietigen". Een vrijwillige Duitse terugtrekking wordt onwaarschijnlijk geacht van het standpunt bezien, dat zulk een operatie de bedreiging zal doen ontstaan tegen de flank van het Duitse leger in de Caucasus (Londen, (AP) 9.10).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 9 October bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad en Mozdok. Geen grote veranderingen vonden plaats. In het gebied van Stalingrad zetten onze troepen de verdediging voort van de stellingen, die zij bezet hebben en sloegen zij de aanvallen van de vijandelijke infanterie af. In een smalle sector viel een compagnie van de vijandelijke infanterie aan, doch werd naar haar oorspronkelijke stellingen teruggedreven. In andere sectoren vonden artillerie- en mortieren-duels plaats. Ten Noord-Westen van Stalingrad sloegen onze troepen 5 tegenaanvallen van de vijandelijke infanterie af. De Duitsers verloren ongeveer 200 man aan doden, alsmede 5 mortieren en andere materialen, die vernield werden. In een andere sector werd een vijandelijke munitie-opslagplaats vernield.

In het gebied van Mozdok sloegen onze eenheden vijandelijke aanvallen af. In een sector poogden de Hitlerieten met steun van tanks driemaal door onze defensies heen te breken. Hierin faalden zij echter. De manschappen van het Rode leger vernielden een aantal tanks en vrachtauto's en ruimden ongeveer een compagnie van de Duitse infanterie op.

Ten Zuid-Oosten van Novorossisk hebben de Hitlerieten gedurende de laatste drie dagen enkele bewoonde plaatsen aangevallen. Een onzer eenheden, die in deze sector opereert, ruimde ongeveer een bataljon Duitsers op. Verse strijdkrachten van infanterie en tanks aanvoerende drong de vijand in de buitenwijken van een plaats door. Onze troepen vechten op hardnekkige wijze om de Hitlerieten die zijn doorgebroken op te ruimen.

Aan het Leningradfront vonden actieve operaties van onze scherpschutters en verkenningspatrouilles plaats. Ook waren de kanonniers van onze artillerie en mortieren actief. Ongeveer 200 vijandelijke soldaten werden gedood. Wij vernielden 18 blokhuizen, 4 kanonnen en 3 mortierenbatterijen. 6 Vijandelijke bommenwerpers werden op de toegangswegen naar Leningrad neergeschoten" (Moskou, (AP) 10.10).

ZUID-AFRIKAANSE LUCHTMACHT IN ACTIE.

Medegedeeld wordt, dat gevechtsvliegers van de Zuidafrikaanse Luchtmacht verschillende vijandelijke voorraadwagens vernietigden, tijdens de gisteren uitgevoerde aanvallen op de As-convoeien op het land achter de El Alamein-linie (Caïro, (AP) 9.10).

GEEN AANVALLEN OP HET VASTELAND.

Men neemt aan, dat het slechte weer boven het Europese vasteland de Royal Airforce weer heeft belet om in de nacht Duitse objecten aan te vallen (Londen, (AP) 10.10).

EEN INTERESSANTE REDEVOERING.

In een redevoering, welke Doctor Melchior Palyi, een internationaal economist te Chicago, heeft gehouden, zeide hij, dat September het keerpunt in de oorlog zag ten gunste van de Geallieerden. De spreker zeide, dat een Geallieerde overwinning binnen „ongeveer een jaar" zal worden behaald. Hij voorspelde, dat Duitslands weerstand gebroken zal worden, indien 25% van zijn productie kon worden lamgelegd door herhaalde bombardementen van industriële gebieden, terwijl het poogt op verschillende fronten grote campagnes te voeren. „Toen Duitslands uitbreiding de vorige maand ophield, kwam het keerpunt", zeide hij. „Duitsland werd tegengehouden in Egypte en de uitslag van de slag om Stalingrad scheelt er veel omdat de Duitse opmars in Rusland door het winterweer op doeltreffende wijze zal worden gestuit."

Palyi was eens economisch adviseur van de Reichsbank en de Deutsche Bank in Berlijn. Palyi, die thans onderzoekings-economist op de Universiteit te Chicago is, verklaarde, dat een „tweede front" reeds bestaat, hoewel die non-actief is. Hij zeide, dat dit „tweede front" reeds belangrijke steun biedt aan Rusland. „Het tweede front ligt in West-Europa", zeide hij, „waar Duitsland meer dan een millioen mannen heeft uit vrees voor de invasie. Er zullen derde, vierde en vijfde fronten komen met voortgezette bombardementen, die Duitsland zullen beletten oorlogsmaterialen te leveren aan de uiteenliggende fronten. Zodra de soldaat voelt, dat zijn ammunitie opraakt, zal een overgave onvermijdelijk zijn."

Betreffende de oorlog in de Stille Oceaan zeide Palyi, dat de oorlog met Japan zou kunnen worden beschouwd als een „grote koloniale expeditie", zodra Duitsland uit de weg geruimd is (Chicago, (AP) 9.10).

ARUBA.

ZUSTER EMILIA †.

Onder zeer grote belangstelling had Woensdag, 7 October, de begrafenis plaats van Zuster Emilia. In de Sint Franciscuskerk te Oranjestad werd het stoffelijk overschot in de loop van de morgen opgebaard. De ganse dag door was de kerk doorlopend gevuld met mensen, die hun gebeden kwamen storten voor de geliefde overledene.

Tussen 16 en 17 uur baden de Zusters het Officium Defunctorum en om 17 uur begon de Absoute, die verricht werd door Pastoor Theodardus Bartel O.P., geassisteerd door de Pastoors Sylvester Hagemans O.P. en Tobias Jansen O.P. Onder overgrote toeloop van het volk werd vervolgens het lijk uitgedragen. Gezaghebber Isaak Wagemaker liep mede in de zeer lange stoet, waarin o.a. nog mede liepen alle Paters, Frères en Zusters. Als cordondragers fungeerden de Heren Dr. J. E. M. Arends, Emiliano de Cuba, Simon Oduber, Dr. J. R. Arends, Segundo Ecury en Mr. H. A. J. Gijsen.

Tot slot bedankte Pastoor Theodardus Bartel O.P. alle aanwezigen voor de eer aan de gestorven Zuster bewezen.

Donderdagochtend werd een plechtige H. Mis opgedragen voor de zielerust van Zuster Emilia. Ook toen was de kerk zeer vol.

Hoe zeer de Zuster bemind was, bleek wel uit deze grote en devote belangstelling.

Zij ruste in vrede.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens Radio-Moskou Joseph Stalin een besluit heeft afgekondigd, waarbij een enkel militair commando is gevormd. Hierbij zou het systeem van oorlogscommissarissen worden afgeschaft.

— **Caïro:** Het oorlogscommuniqué van Caïro deelde mede, dat er niets te vermelden is van de landstrijdkrachten. „Gedurende de gehele dag en in de nacht voerden de luchtstrijdkrachten op grote schaal hevige aanvallen uit op de vijandelijke landingsterreinen in het voorste gebied. Talrijke voltreffers werden geplaatst en een belangrijk aantal vijandelijke vliegtuigen werd op de grond vernield en beschadigd door laagvliegende toestellen. In luchtgevechten boven het gevechtsgebied werden op zijn minst 10 vijandelijke gevechtsvliegtuigen neergeschoten en evenveel beschadigd. Ook werd met succes een aanval gedaan op een vijandelijke trein. De locomotief werd vernield en wagens met ammunitie werden opgeblazen. Zware Geallieerde bommenwerpers deden bij daglicht een aanval op de scheepvaart in de haven van Benghazi. Van deze operaties worden 12 vliegtuigen vermist.

— **Caracas:** President Lopez van Colombia is thans in de Venezolaanse hoofdstad aangekomen. Bij aankomst van zijn vliegtuig werd een saluut van 21 kanonschoten afgegeven en klonk een gejuich uit de menigte op. Lopez werd ontvangen door President Medina van Venezuela in bijzijn van de Ministers. Thans is een aanvang gemaakt met de afwerking van het programma ter ere van den hogen gast.

— **Londen:** Groot Britannië noch Duitsland toonde enig teken, dat men de bedreigingen zou laten varen voor het vastbinden van gevangenen, terwijl het tijdstip naderde waarop de Engelsen een gelijk aantal Duitsers zou vastbinden als het aantal Britse gevangenen, dat eerder door de Duitsers geboeid was. Nadat het middaguur verstreken was, was nog een officiële verklaring door de Britse Regering afgegeven, zodat men aanneemt, dat de Duitsers werden vastgebonden.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando zeide, dat 12 koopvaardijschepen nabij Kaapstad in Zuid-Afrika door Duitse duikboten tot zinken zijn gebracht. Verder zouden 10 schepen tot zinken zijn gebracht door Duitse duikboten nabij Kaapstad en Freetown in West-Afrika, nabij de Zuidamerikaanse kust en in de Golf van St. Lawrence van de Noordatlantische Oceaan.

Ons Hoekje.

Dit zullen de dames lezen.

WAT ZIJN UW BESTE KLEUREN?

Als u gemakkelijk enthousiast wordt over kleuren, gebruik haar dan voor uw huis of uw tuin, maar wees voorzichtig, als u uw kleren uitkiest. De kleur is het meest subtiele element voor een goede smaak. U kunt een jurk met de prachtigste coupe bederven door de verkeerde kleur, en u kunt uw knappe gezicht veel afbreuk doen door dezelfde fout.

Men moet heel wat weten over kleuren, en er heel wat gevoel vòor hebben. U moet beheersing hebben en een goed gevoel voor wat passend is, gepaard met goede smaak. Want het is gemakkelijk, om van kleur te houden, omdat die zo mooi is, en nog gemakkelijker, om te vergeten, dat die kleur niet bij uw teint past.

Verwar niet uw lievelingskleur met uw meest flatterende kleur, zij zijn niet synoniem. Koop uw lievelingskleur, als u bloemen voor uw huis of gordijnen voor uw slaapkamer koopt, maar als u kleren voor uzelf koopt, vergeet dan uw lievelingskleur en koop de meest flatterende. Verkeerde kleuren kunnen u een ordinair voorkomen geven: te dik, te klein, te opgedirkt. Zij kunnen het teint van uw huid — die belangrijk is — bederven of naar voren brengen in zijn volle schoonheid.

Laten wij eens generaliseren. Lichte kleuren maken, natuurlijk, dik. Dit sluit in bleek duifgrijs en beige, ofschoon die neutraal zijn. Wit, ofschoon het lichtst van alle, maakt het minst dik omdat het lichte ervan zo in het oogspringend is. Niemand verwacht er iets anders van. Corpulente vrouwen, — die, zoals alle andere vrouwen, licht gkleurde kleren moeten dragen in de warmte — doen daarom het beste bij wit te blijven. Als het haar verveelt, dan kunnen zij het altijd in smalle streepjes (verticaal) dragen, of genopt met een donkere kleur, om de eentonigheid af te wisselen.

Felle kleuren maken ook dik en zijn ook anderszins niet aan te bevelen. Haar felheid brengt uw minder mooie trekken naar voren. U moet weten, hoe er mee om te gaan. Tenzij u een bijna volmaakt figuur heeft, een goede huid en een uitgebreide garderobe, zult u spoedig genoeg hebben van felle kleuren. Een mooi meisje of een knappe vrouw of zelfs een slanke, waardige oudere dame, mag een karmozijn-rode avondjurk uitstekend staan en een smaragd-groene jas kan voor haar prachtig zijn. Maar zulke kleuren vragen ongewone types — en schoonheid is, alles in aanmerking genomen, geen gemeen goed.

Huid, haar en ogen zijn belangrijk bij uw keuze van kleuren — in de genoemde volgorde. Een witte huid vraagt pure kleuren, geen tussenkleuren, en niet te zacht, niet te fel. Een huid met een rose teint, ziet er blozend uit in paars, mauve, lila en de meeste tinten blauw. Een olijfkleurige huid kan opvallende kleuren verdragen, maar paars en blauw zullen haar geel doen schijnen. Een vale huid is moeilijk en vereist een zorgvuldige aankleding. Een roomkleurige huid is het gemakkelijkst, daar bijna iedere kleur er goed bij staat — indien tenminste het figuur nogal goed is.

Het haar is belangrijk in vele opzichten. Het voornaamste is het niet te temperen door te grote eentonigheid. Draag geen kleren in de kleur van uw haar. Een grijsharige vrouw, die grijs draagt, maakt een saaie indruk. Een roodharige zal haar eigen glans doven, als zij koper- en licht bruine kleuren draagt. Gebruik contrasten. Mooie bruine kleuren bij grijs haar, en ook warm groen of blauw of rood. Mat groen en grijs en blauw bij licht kastanje haar. Tamelijk felle, heldere kleuren bij asblond haar. Geen geel of oranje bij blond haar geen taankleur bij licht-bruin haar. Zwart en wit haar zijn, natuurlijk, uitzonderingen op deze regel der tegenstelling. Daarbij kunt u iedere kleur dragen, als uw gewicht en huid het toelaten.

De ogen zijn minder belangrijk bij het kiezen van een kleuren-schema, dan men denkt — misschien, omdat de meeste ogen geen uitgesproken kleur hebben of een mengsel zijn van blauw grijs of groen bruin. Maar bepaalde kleuren doen de ogen voordelig uitkomen. Licht-bruine ogen, bijvoorbeeld, hebben meer karakter met bruin, grijs of geel. En de zeldzame vrouw, die zeer blauwe ogen heeft, moet hen zeker accentueren. Zij moet bij voorkeur echt mooi blauw dragen, altijd een tint lichter of donkerder dan haar ogen. Met uitgesproken bruine ogen moet men blauw liefst vermijden, en wanneer men bruin draagt, neem dan mat en diep bruin, niet helder bruin.

Om ons tot de kleuren zelf te bepalen: het lijkt mij, dat er meer blauw wordt gedragen dan enige andere kleur, behalve neutrale tinten. Toch is het een erg moeilijke kleur. Zij zal een vale of olijfkleurige huid geel maken. Helder blauw vooral is een lastige kleur. Grijsblauw en diep, mat blauw zijn het beste. Blauw-zwart is gemakkelijker te dragen dan marine-blauw, omdat marine-blauw, tenzij in het fijnste materiaal, gemakkelijk òf paarsachtig òf te helder van kleur is.

Rood is een gemakkelijke kleur, om te dragen, en er bestaat voor iedereen een tint. (Ik zeg dit onder voorbehoud. Ik zou het vreselijk vinden iedereen in rood te zien). Zelfs een vale huid ziet er goed uit in dof granaatrood. Zwart- en witharige vrouwen zien er mooi uit in karmozijnrood of fraise. Asblonden kunnen opgefleurd worden met een goed gekozen lippenstift-rood als haar figuur dit toelaat. Maar pas op voor de gewone wijnrode en fuchsia-tinten — wijnrood is niet interessant en de fuchsia-tinten zijn te paars. Diep granaat, donker fraise en frambozenrood zijn het beste. Voor een zeer jong meisje met de juiste kleur, huid en haar, kan scharlakenrood perfect zijn als het niet wordt overdreven.

Geel is uitstekend bij zonnig weer of voor avondkleding: maar het moet in gedempte nuances zijn, nooit helder boter-geel. Mat, bleek kanarie-geel, oud goud of mosterdgeel zijn alle gedistingueerd, zowel voor sport als in zware gala-crêpes. Zij hebben karakter en schoonheid.

Groen is veel beter te gebruiken dan men over het algemeen meent. Geelachtig groen, zoals mosgroen, grasgroen, olijfgroen en klimopgroen, passen bij de meeste soorten huid en bij alle kleur van haar. Zij zijn uitstekend bij lichtbruine, groene of bruine ogen. Blauwgroen — de bizondere tinten van turquoise en pauwgroen — zijn gewoonlijk niet flatterend.

Eén vrouw op de duizend ziet er goed uit in mauve en paars. Die vrouw behoort diep-blauwe ogen te hebben, zwart of wit haar, een roomkleurige huid. En zelfs zij moet zich bepalen tot blauwachtig paars, zoals maagdepalm- en madonna-paars. Geen orchideeën- of roodachtig paars.

Oranje, evenals geel, moet men eigenlijk nooit in een heldere tint dragen. Het zou getemperd moeten worden, tot het bijna geen oranje meer is — bijvoorbeeld terra of oud goud.

In iedere behoorlijke garderobe moeten de neutrale kleuren de hoofdschotel vormen. De asblonde vrouw kan misschien een hoger percentage gekleurde jurken dragen dan andere vrouwen. Maar hoe levendiger uw eigen kleuren zijn, des te belangrijker is het, om de grondslag van uw garderobe neutraal te maken. Met neutraal bedoel ik: zwart, wit, crême beige, zandkleurig, mat bruine nuances, heide-kleur etc. De levendig gekleurde vrouw moet haar huid, ogen en haar accentueren. Jeugdige meisjes en vrouwen moeten dat ook doen. Het resultaat is een kleding met meer smaak en meer distinctie.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Gehakt (Balch'i carni).

1 Pond vlees; 1 sneedje geweekt brood fijngedrukt; 1 theelepel nootmuskaat; 1 tomaat; 1 Spaanse peper; 1 ui; 2 eieren; slaolie; 1 theelepel zout.

Men maalt het vlees met de tomaat, de van pitten ontdane Spaanse peper en de ui door de molen. Daarna voegt men de nootmuskaat en klopt de eieren flink door het mengsel. Tenslotte mengt men het fijngedrukte brood er doorheen. Nu maakt men er niet te kleine balletjes van en braadt hen in hete olie mooi bruin.

IJSVORMING OP VLIEGTUIGEN.

Een probleem ook voor de tropen van belang.

Het ontijsprobleem vereist zijn eigen oplossing. Naarmate het practisch plafond der vliegtuigen stijgt en de strijd in de lucht zich verplaatst naar hogere luchtlagen, treedt de oplossing van dit vraagstuk, ook voor tropische gebieden, meer op de voorgrond.

Hoewel de meteorologische diensten de weersomstandigheden met een vrij hoge graad van nauwkeurigheid vermogen te analyseren en te voorspellen en hun werkzaamheden op dit gebied voor de militaire zowel als voor de civiele luchtvaart van onschatbare waarde zijn, is het nog steeds niet mogen gelukken de kans op ijsaanzetting in bepaalde luchtstreken met voldoende nauwgezetheid vast te stellen en deze in bruikbare vorm aan de luchtvaartdiensten door te geven. Daar komt nog bij, dat het, in verband met het vliegbereik hetwelk aan bepaalde grenzen is gebonden, en de noodzakelijkheid om bij het verstrekken van opdrachten de actieradius van oorlogsvliegtuigen zoveel mogelijk uit te buiten, niet altijd doenlijk is bepaalde luchtstreken met een grote boog te ontwijken, omdat deze omweg het bereiken van bepaalde doelen in de waagschaal zou kunnen stellen. Vandaar, dat de oplossing van het ontijsvraagstuk, vooral voor de oorlogvoering in de lucht, van urgente aard is.

Het onverwachte van de ijsvorming.

De meteorologische omstandigheden, waaronder ijsvorming kan plaats hebben, de aard van de ijsaanzetting en de graad van aankleving zijn zeer wisselvallig. De grootste kans op ijsaanzetting bestaat in een overgekoelde, vochtige atmosfeer. De helderheid van de atmosfeer verschaft in dit opzicht geen voldoende aanwijzing. IJsvorming is door vliegtuigbemanningen geconstateerd bij volkomen helder weer met blauwe, stralende lucht; zij kan plotseling optreden, zonder zich tevoren te hebben aangekondigd; het aanzettingsproces vordert dikwijls zeer snel. Kleine waterdeeltjes, in grootte variërend van minder dan 0,01 mm. tot meer dan 2 mm. in diameter, kunnen zich ophouden in een vochtige atmosfeer bij temperaturen beneden het vriespunt zonder te bevriezen.

Zonder te veel in détails af te dalen kan worden gezegd, dat er een evenwichtstoestand bestaat, waarin de oppervlaktespanningen en de vrijwel absolute onbewegelijkheid der waterdeeltjes een rol vervullen. Wordt deze evenwichtstoestand, bijvoorbeeld door contact met voortbewegende delen van het vliegtuig, verstoord, dan cristalliseren deze waterdeeltjes en vormen zij een ijslaag op de uitstekende delen van het vliegtuig. Is eenmaal een dunne ijslaag gevormd, dan treedt meestal versnelling van het ijsvormingsproces op.

De snelheid van de ijsvorming.

Het is voorgekomen, dat binnen 5 minuten na de eerste aanzetting groot gevaar voor het vliegtuig ontstond. Op de vleugels is ijsvorming geconstateerd, waarbij de ijslaag in dikte per minuut met 2½ cm. toenam. De Duitsers beweren neergekomen Britse vliegtuigen te hebben aangetroffen met een ijsaanzetting van 5 cm. dik, terwijl blijkens een mededeling van dr. Heinkel in de winter van 40/41 de Duitsers op hun eigen vliegtuigen zelfs ijslagen van 7½ cm. dik hebben geconstateerd.

Behalve, dat het vliegtuig door de ijsvorming (op vleugels, propeller en staart) zeer in gewicht toeneemt, treedt er een uitwendige vormverandering op, waardoor het vliegtuig onbestuurbaar kan worden, hetgeen tot noodlottige gevolgen voor bemanning en vliegtuig kan leiden.

Er is door de onderscheiden technici met ijver naar een afdoend middel tegen ijsaanzetting gespeurd; talrijke proefnemingen zijn gehouden en men is er dank zij taaie volharding, tot op zekere hoogte in geslaagd een aanvaardbare oplossing te vinden en in toepassing te brengen.

Hoe geschiedt de bestrijding?

Daarbij behoorde rekening te worden gehouden met het volgende:

1. ijs vormt zich practisch langs alle uitstekende delen van het vliegtuig: voorkant der vleugels, propellers, motorkap en staart.
2. het vliegtuig mag door het monteren van het ontijsapparatuur geen noemenswaardige vormveranderingen ondergaan.
4. het apparaat moet volkomen betrouwbaar zijn.

Een aan deze eisen zo goed mogelijk voldoend middel is gevonden in het aanbrengen van rubberbeslag op de delen van het vliegtuig, welke aan ijsvorming blootstaan. Dit rubberbeslag is zodanig geconstateerd en aangebracht, dat het als een luchtband werkt. Zodra kans bestaat op ijsaanzetting wordt dit rubberbeslag, bij wijze van luchtband, machinaal opgepompt, terwijl, na enige tijd, de lucht gelegenheid krijgt te ontsnappen. Men verkrijgt zodoende als het ware een bewegelijke, op en neergaande rand, waardoor een gevormd ijslaagje barst en breekt. De geweldige luchtverplaatsing zorgt verder voor de verwijdering van de gebroken en gebarste ijskorst.

Deze methode heeft in de practijk haar bruikbaarheid voor vleugels, motorkap en staart reeds bewezen. Voor de propellers is men in hoofdzaak aangewezen op de toepassing van antivriesvloeistof, welke langs de randen en de platte oppervlakten der bladen vloeit.

Dat het ontijsvraagstuk intussen nog geen in alle opzichten ideale oplossing heeft gevonden, bewijst wel het feit, dat in de Verenigde Staten van Amerika het „National Advisory Committee for Aeronautics" een subcomité werd ingesteld, in het bijzonder belast met de bestudering van het ontijsprobleem met alles wat daaraan vastzit. De techniek zal het probleem ongetwijfeld weten op te lossen.

In de tropische gebieden heeft dit vraagstuk uiteraard nog niet die betekenis, welke het in koudere streken heeft, al zal de bekende drang naar de stratosfeer ook hier het probleem ongetwijfeld ingang doen vinden. Daarom dient het ook de belangstelling van onze luchtvaartkundigen te hebben.

FILM

„Kiss the boys goodbye" (Cinelandia). Een opwekkend, luchtig kijkspelletje als dit vormt wel een zeer schril contrast met de hedendaagse werkelijkheid; met de zoveelste deprimerende oorlogsfilm „North of Shanghai", waarop wij — gelukkig — slechts één avond van dit weekeinde werden vergast. En wij zeggen met opzet en hartgrondig: Gelukkig. Want ook al heeft dit nu niet zo heel veel met kunst te maken, dan prefereren wij toch maar het vrolijke devies: „Kiss the Boys goodbye". Zij het in de vurige hoop, dat onze jongens niet uitsluitend het slachtoffer worden van meisjes boven de tachentig; doch dat ook zij, die nog niet aan de 3 kruisjes toe zijn, in enthousiasme zullen mogen losbreken. Misschien, dat de arme ziel, die wekelijks in de transpiratie zijns aanschijns dit standaard-film-werk in elkander zit te friemelen, ook nog eens een bescheiden kansje maakt. Hij vreest echter het ergste. Een trekpleister van ongekend helende qualiteiten op de eventueel op te lopen wond, is evenwel bij voorbaat de geweikste Mary Martin. Die door middel van een alleraardigste muzikale comedie en een aaneenschakeling van handige en geestige zetten een theaterdirecteur (Don Ameche) en ons aanschouwelijk onderwijst, wat nu eigenlijk met „Kiss the Boys goodbye" bedoeld wordt. Alsmede, hoe dit welgemeende en ditmaal ook welkome bevel behoort te worden uitgevoerd!

Tot slot nog een kleine ontboezeming: Zou, nu o.a. „Roxy" het goede voorbeeld gegeven heeft, de Directie van „Cinelandia" ook nog niet eens met haar respectieve handen over haar respectieve harten willen strijken t.a.v. de ventilatie? Van een open-luchttheater kan immers moeilijk gesproken worden! Men drijft soms letterlijk de stoel uit. Met wat goede wil zijn hier of elders wellicht nog wel enige grote ventilatoren op de kop te tikken; hetzij nieuw, hetzij tweede hands, hetzij in bruikleen. Veel van het genoegen van „uitje" blijft er op het ogenblik niet over.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:
10 en 11 Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling:
10.10: Hr. Karsch, tel. 398, Beatrixlaan 16.
11.10: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dokafdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468.

Voor de Kippenhouders: Aan alle Pluimgedierte-houders te Rio Canario, Groot Kwartier, Julianadorp, Negropont, Bullenbaai, Caracasbaai en omgeving.

Hiermede maken wij bekend, dat door ondergetekenden de Hoendervereniging „Het Gouden Haantje" werd opgericht. Deze vereniging stelt zich ten doel, om het aan haar door de „Curaçaose Pluimvee-vereniging" toegewezen kippenvoer verder te distribueren. Alle omwonenden, die geregeld hun kippenvoer in het Amerikanen-kamp te Rio Canario willen komen afhalen, kunnen lid worden van deze vereniging. Vraagt even toezending van een invulformulier.

Heer Hauet, Heer Kamp, Heer Willemse, Heer Steenhuizen, Wilhelminalaan 7 Rio Canario; Heer Van Leeuwen, J. v. Stolberglaan 2, Rio Canario.

BRION

Het Leven van onzen Curaçaosen Held.

door

P. A. EUWENS O.P.

—

XIII.

Brion gaat naar de Orinoco om de Spaanse vloot te overmeesteren.

Daar er evenwel zonder vloot geen definitieve overwinning te verwachten viel, zond Bolivar aan Admiraal Brion bericht om met zijn eskader, dat bij het eiland Margarita kruiste, de monding van de Orinoco op te varen, teneinde in samenwerking met de landtroepen zich van de Spaanse vloot meester te maken en aldus de zegepraal te voltooien.

Op 3 Mei 1817 zeilde Brion met zijn eskader van Pampatar uit, vergezeld van enige lichtere schepen, waarover Antonio Diaz het bevel voerde.

Intussen was tot in Guayana de tijding doorgedrongen, dat de vloot der royalisten onder Murillo in aantocht was en het op Margarita gemunt had. Bolivar moest dus haast maken met de verovering van Angostura, voordat Murillo de vloot op de Orinoco kwam versterken. Te dien einde gaf hij bevel een groot aantal flecheras te vervaardigen om de vloot van Brion behulpzaam te zijn. Flecheras, zegt Restrepo zijn een soort van boten, veel gelijkend op sloepen. Het zijn vaartuigen van weinig diepgang, die overal kunnen binnendringen en landen. Zowel met zeilen als door roeien worden zij voortbewogen. Sommigen waren vrij groot, zodat zij zelfs tot 2 kanonnen en 80 à 100 manschappen konden laden. Zowel de Spanjaarden als de Republikeinen hadden deze boten in dienst, vooral de bewoners van Margarita verwierven vermaardheid door hun snelvarende flecheras en de kranige bemanning, die ze bediende.

Deze sloepen moesten in de haven Las Tablas bij de samenvloeiing van de Orinoco en de Caroni, dus stroomopwaarts van Guayana Vieja's forten, vervaardigd worden. Bijna zonder geoefend personeel, zonder voldoend gereedschap kostte het heel wat moeite eer men einde Juni 1817 vier dezer boten had klaar gekregen. Met deze sloepen onder bevel van kapitein Rodriguez en luitenant Rosendo werden weer andere, die zich te ver van de overigen gewaagd hadden, van den vijand afgekaapt.

Eindelijk kwam het bericht dat het eskader van Brion bij de delta van de Orinoco was aangekomen. Het kwam er nu op aan die sloepen eveneens daarheen te vervoeren. Dat was een uiterst gevaarlijk werk, want zij moesten van Las Tablas voorbij de forten van Guayana Vieja afdrijven om bij de monding der rivier te komen. In de nacht van 2 Juli 1817 zou dat worden klaargespeeld. Elf sloepen waren reeds zonder opgemerkt te zijn, de forten gepasseerd. Toen viel er op eens een alarmschot, zodat de twee achterste weer moesten terugkeren. De Spaanse schepen achtervolgden beide groepen, waarvan de voorste elf haastig de nauwe doorvaart van Casacóima moesten invluchten.

Bolivar had bevel gegeven, dat een afdeling troepen langs de oever de bewegingen der sloepen zou volgen en zo nodig bijstaan. Hij zelf was met de meeste generaals eveneens daarheen gegaan (4 Juli) om het resultaat af te wachten.

Door gevangenen was de vijand ook hiervan onderricht geworden en deze besloot nu zijn slag te slaan. Zonder te zijn opgemerkt hadden de Spanjaarden enige soldaten op de oever van de doorvaart bij Casacóima aan wal gezet om Bolivar zelf in handen te krijgen. Deze stond met zijn officieren op enige afstand van zijn soldaten, toen op het onverwachts de vijandelijke patrouille kwam opzetten. Drie officieren hadden nog de tijd snel te paard te stijgen en weg te vluchten. Maar voor de overigen was langs die weg geen ontkomen meer. Zonder zich lang te bedenken sprongen deze allen in een nabijgelegen moeras en hielden zich zo diep mogelijk in het water verscholen. De vijanden waagden zich daar niet in en konden bovendien door de duisternis ook volstrekt niets onderscheiden. Zij hadden er ook geen tijd voor, want de soldaten van Bolivar, die onraad bemerkt hadden, losten enige schoten en kwamen toegelopen, waarop de royalisten de vlucht namen. Doch zo dreigend was het gevaar geweest, waarin Bolivar met de zijnen verkeerd had, zó weinig hadden zij verwacht de dood nog te ontkomen, dat Bolivar reeds zijn halsdoek had losgeknoopt en zijn dolk gereed hield om zichzelf de doodelijke steek toe te brengen, om niet levend in de handen van den vijand te vallen.

Al de flecheras echter, die met zoveel inspanning vervaardigd en met zoveel levensgevaar tot bijna op de plaats der bestemming gebracht waren, vielen helaas in de macht der royalisten of gingen verloren. Gelukkig wist zich de bemanning over land nog te redden.

* * *

De slag.

Admiraal Brion had zijn schepen in twee afdelingen gesplitst. Over de ene, bestaande uit 5 brigantijnen en goletten, voerde hij zelf het commando. De andere, niet meer dan 5 sloepen, had Antonio Diaz onder zijn bevelen. Van deze moesten er drie vooruitgaan, de zijarm Macareo ter verkenning gebruikend en al doorvaren tot aan de hoofdrivier en daarna weer terug om zich weer bij het eskader te voegen. Doch de royalisten vielen op het onverwachts dit drietal met elf flecheras aan (8 Juli). Een verwoed gevecht volgde. Maar door de grote overmacht moesten de patriotten het afleggen. Zij werden allen zonder genade overmeesterd en de hals afgesneden, met uitzondering van slechts enkelen, die zich in een schuitje wisten te redden en bij het afdrijven der rivier het eerst de achtergebleven sloepen onder Antonio Diaz ontmoetten. Toen deze dit treurig bericht vernam, waarbij ook zijn eigen broer was omgekomen, geeft hij vol woede en belust op wraak bevel, zonder Brion daarbij te raadplegen, alle zeilen bij te zetten om den vijand op te sporen en af te straffen. Diaz ontmoette de royalisten, nog trots op hun overwinning bij het eiland Pagallos. Een nieuw gevecht volgde, waarbij Diaz en zijn mannen een weergaloze onverschrokkenheid aan de dag legden. Lange tijd bleef de strijd onbeslist. Maar Diaz naar alle zijden vurend, dan hier dan daar een schip aanvallend, zonder mededogen elken Spanjaard, die hij in handen kreeg, om brengend, wist tenslotte de eerste schepen weer terug te winnen, nog er bij te bemachtigen, en 5 tot zinken te brengen en den overigen zoveel schrik aan te jagen, dat zij onder bescherming der forten van Guayana Vieja hun veiligheid zocht.

Diaz zou hen geheel en al hebben vernietigd, als hij hen verder had kunnen achtervolgen. Maar zijn schepen hadden zoveel averij, hij met zijn manschappen zoveel wonden opgelopen, dat hij zich uit de verdere strijd moest terugtrekken om wat op verhaal te komen. Deze zegepraal opende de vrije, onbelemmerde doortocht voor het eskader van Brion, dat bij Casacóima zijn ligplaats koos, waar ook de ontmoeting van Brion, Bolivar en zijn staf plaats vond. Een beschrijfelijke vreugde bracht de vereniging zowel om het weerzien van officieren, vrienden en familieleden van officieren en manschappen van het leger na een lange scheiding, als ook om de zeker voorzicht dat de eindbeslissing nu nabij was.

Wordt vervolgd.